

Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Brzegu zwraca się z prośbą o włączenie się do kampanii informacyjno – ostrzegawczej dotyczącej wypalania pozostałości roślinnych i traw.

Biorąc pod uwagę, że rozpoczął się okres wypalania pozostałości roślinnych oraz prognozowane wysokie temperatury, w najbliższym czasie może wzrosnąć zagrożenie pożarowe, zarówno dla ludzi jak i przyrody.

Apelujemy o rozsądek!

Zanim podpalisz, zastanów się czy przez bezmyślność nie narazisz życia swojego i innych.

Już od wielu lat przełom wiosny i lata to okresy, w których wyraźnie wzrasta liczba pożarów łąk i nieużytków. Spowodowane jest to, niestety, wypalaniem traw i pozostałości roślinnych. Obszary zeszłorocznej wysuszonej roślinności, która ze względu na występujące w tym czasie okresy wegetacji stanowi doskonale podłoże palne, co w zestawieniu z dużą aktywnością czynnika ludzkiego w tym sektorze, skutkuje gwałtownym wzrostem pożarów. Za ponad 94% przyczyn ich powstania odpowiedzialny jest człowiek, nadal bowiem od pokoleń wśród wielu rolników panuje przekonanie, że spalenie trawy spowoduje szybszy i bujniejszy odrost młodej trawy, a tym samym przyniesie korzyści ekonomiczne. Nic bardziej błędnego.

Wypalanie traw jest szkodliwe, zabronione i bardzo niebezpieczne.

Ziemia wyjąłwia się, zahamowany zostaje bardzo pożyteczny, naturalny rozkład resztek roślinnych oraz asymilacja azotu z powietrza. Do atmosfery przedostaje się szereg związków chemicznych będących truciznami zarówno dla ludzi jak i zwierząt. Niszczony są miejsca lęgowe wielu gatunków zwierząt gnieźdzących się na ziemi i w krzewach. Palą się również gniazda już zasiedlone, a zatem z jajeczkami lub pisklętami (np. tak lubianych przez nas wszystkich skowronków). Dym uniemożliwia pszczołom i trzmielom oblatywanie łąk. Owady giną w płomieniach, co powoduje zmniejszenie liczby zapylonych kwiatów, a w konsekwencji obniżenie plonów roślin. Giną zwierzęta domowe, które przypadkowo znajdują się w zasięgu pożaru (tracą orientację w dymie, ulegają zaccadzeniu). Dotyczy to również dużych zwierząt leśnych, takich jak sarny, jelenie czy dziki. Płomienie niszczą miejsca bytowania zwierzyny łownej, m.in. bażantów, kuropatw, zajęcy, a nawet saren. Przy wypalaniu giną mrówki. Jedna ich kolonia może zniszczyć do 4 milionów szkodliwych owadów rocznie. Mrówki zjadając resztki roślinne i zwierzęce ułatwiają rozkład masy organicznej oraz wzbogacają warstwę próchnicy, „przewietrzają” glebę. Podobnymi sprzymierzeńcami w walce ze szkodnikami są biedronki, które zjadają mszyce. Ogień uśmierca wiele pożytecznych zwierząt bezkręgowych, m.in. dżdżownice (które mają pozytywny wpływ na strukturę gleby i jej właściwości), pająki, wije, owady (drapieżne i pasożytnicze).

Mimo, że pożary tej kategorii zazwyczaj nie powodują dużych strat materialnych należy pamiętać, że czasami pożar wymyka się spod kontroli. Gwałtownie rozprzestrzeniając się stwarza zagrożenie dla zabudowań i lasów. Niemal co roku w skali kraju notowane są przypadki, w których osoby wypalające nie zdołały na czas

wydostać się z miejsca zagrożonego i ponieśli śmierć. Często przyczyną powstania tych pożarów są podpalenia oraz zaproszenia ognia spowodowane nieostrożnością w posługiwaniu się ogniem otwartym. Jasno wynika, że pożary tej kategorii powstają na skutek umyślnego lub nierozważnego działania człowieka. Nie sposób nie zwrócić również uwagi na to, że działania gaśnicze w takich przypadkach prowadzone są najczęściej w trudnym terenie, co zdecydowanie zwiększa koszty eksploatacji sprzętu pożarniczego, przez co rosną koszty ponoszone przez jednostki straży pożarnych.

Należy dodać, że wypalanie traw stwarza ogromne zagrożenie na drogach, chociażby ze względu na dym. Powoduje to ograniczoną widoczność dla kierowców. Dotyczy to też szlaków kolejowych.

WYPALANIE TRAW I POZOSTAŁOŚCI ROŚLINNYCH JEST NAPRAWDĘ NIEBEZPIECZNE, ALE TEŻ NIEDOZWOLONE!

Określają to odpowiednie zapisy prawne:

Ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody. (Dz. U. z 2001 r. Nr 99, poz. 1079 z późn. zm.)

Zgodnie z art. 45 ustawy "zabrania się wypalania roślinności na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych lub w strefie oczeretów i trzciny".

Art. 59. "Kto wypala roślinność na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych, w strefie oczeretów lub trzciny podlega karze aresztu lub grzywny".

Wypalanie traw zabrania też:

Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679 z późn. zm.).

Jej art. 30 ust. 3 pkt 3 mówi, że "w lasach oraz na terenach śródlęsnych, jak również w odległości do 100 m od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności:

1. rozniecenia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego

2. korzystania z otwartego płomienia

3. wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych.

Dodatkowe sankcje zagrażają osobom, które doprowadziły do czyjejś śmierci lub powstania strat materialnych.

Kary za wypalanie traw, łąk i nieużytków.

Artykuł 59 rozdziału 8 ustawy o ochronie przyrody mówi, że "kto wypala roślinność na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych, w strefie oczeretów i trzciny, podlega karze aresztu lub grzywny".

Według art. 82, § 1 Kodeksu wykroczeń nr 6, poz. 29 (ustawy z dnia 20 maja 1971 r. z nowelizacjami do 1995 r.) mówi, że za wykroczenie tego typu grozi kara aresztu, grzywny lub nagany. Natomiast art. 24, § 1 w związku z art. 82 mówi jasno:

"...grzywnę wymierza się w wysokości od 5 zł do 500 zł, chyba że ustawa stanowi inaczej".

Przestrzegamy przed zagrożeniami wynikającymi z wypalania roślinności.
Apelujemy o rozsądek! Zanim podpalisz, zastanów się czy przez bezmyślność nie narazisz życia swojego i innych.